

L'ASSOCIACIÓ DE PENSIONISTES I JUBILATS NO PAREN DE FER EXCURSIONS

Veritablement podem dir que des de la seva creació com a Associació de Pensionistes i Jubilats de La Roca, aquesta entitat no ha deixat llevat de molt poques ocasions, de fer una sortida mensual visitant sempre un lloc diferent no ja tan sols del nostre País sinó fins i tot a la resta d'Espanya. La darrera la feren a la comarca de la Segarra (Lleida) tot i que visitaren també Cardona (al Bages) i que pertany a la província de Barcelona. El recorregut fou prou extens com per passar després dels Brucs, per Igualada, Jorba, Copons, Cervera, Tàrraga, Verdú i Guimerà, fins a Vallfogona de Riucorb.

La sortida s'inicià, naturalment des de La Roca a les 8 del matí i hi participarem 50 dels socis de l'Associació, fent la primera parada al restaurant "Els Brucs" on tingué lloc l'esmorzar, sortint tot seguit di-

rectament cap a Cardona on s'arribà a les 12 i es visità el Santuari on es venera l'imatge de Sant Ramon Nonat, conegut pel Sant de la Segarra.

La tradició ens diu que Ramon Nonat, tot i ser un personatge d'historicitat dubtosa, molt popular i venerat com a Sant a Catalunya i arreu on s'estengué l'ordre de la Mercè, hauria nascut al Portell (Segarra) al final del segle XXI i mort al castell de Cardona el 1.240 quan anava a Roma per ésser investit Cardenal del Papa Gregori IX. Una altra versió el faria mercedari entre el 1.320 i el 1.346. La seva suposada biografia diu que fou extret pel senyor de Cardona, parent seu, del ventre de la seva mare, ja difunta, circumstància que li donà el renom i l'advocació tradicional de patró de les parteres. Molt jove s'havia fet mercedari i fet diversos viatges a

l'Àfrica per a redimir captius, en un dels quals hauria estat empresonat i torturat. S'el representa vestit de cardenal i amb una custòdia per la seva devoció a l'eucaristia i per la tradició que Crist mateix li donà el viàtic al castell de Cardona. El seu culte se centrà al convent mercedari de Sant Nicolau del Portell, on es guardava el seu cos i fou molt popularitzat per l'ordre al llarg dels segles XV i XVI, fins que el Papa Urbà VIII aprovà el seu culte el 1.628.

Tot seguit es reprenqué el viatge cap a Tàrraga i Cervera, per arribar al poble de Verdú on es visita una fàbrica de ceràmica. Pocs quilòmetres enllà visitaren el poble de Guimerà de records inoblidables per a mi que qui sap si algun dia m'atreviré a explicar en aquestes pàgines, seguit tot seguit el viatge per arribar a Vallfogona de Riucorb a

les 2.30 de la tarda on, al restaurant "La Gavina" tingué lloc el dinar, abundós i molt ben acollit per tots els qui gaudien de l'excursió força interessant en tot el seu recorregut.

A les 6 de la tarda es reprenqué el viatge de tornada a La Roca, fent, però, una parada a un parador d'Igualada per prendre quelcom i tot seguit ja el darrer recorregut per arribar a La Roca a les 8 del vespre. Segons ens manifestaren els qui hi havien participat, van gaudir d'allò més i remarcaren el bon servei tant pel que fa a l'autocar com per part del guia que els anava informant durant el viatge.

Una vegada més, doncs, els nostres avis han sapigut gaudir plenament d'un dia profitós i creiem que ben meregut.

Juli G. Valls

UN FET LAMENTABLE QUE ENS AFECTA A TOTS

Fa pocs dies, concretament a mitjans del mes de febrer, es produí al nostre poble un fet que commogué sinó a tots sí que a una bona part de la nostra població: la nena R.A. de 13 anys, intentà suïcidar-se ingerint una sobredosi de pastilles tranquil·litzants de les que la seva mare usa per medicar-se. Preocupat per aquest fet insòlit al nostre poble fins ara, sortosament, vaig voler saber-ne els motius cercant informació del fet a persones que més o menys estaven en contacte amb la nena, començant pels seus companys d'escola que ja el divendres dia 13 mentre jugaven al pati de l'escola Sant Jordi, em van dir que una nena del col·legi s'havia auto-emmetzinat i es trobava greu a l'Hospital de Granollers, on havia estat ingressada, vaig saber després, en estat de coma. Es clar que de primer no

m'ho volia creure, però més tard per altres conductes vaig saber que efectivament, la R.A. de 13 anys, havia intentat de suïcidar-se ingerint 10 pastilles d'un tranquil·litzant prou actiu com per poder provocar-li la mort.

Pel que més tard vaig poder saber, aquesta nena, molt introvertida, sembla ser que des de ja fa molt de temps té problemes familiars i també amb els seus companys de classe al col·legi, que la fan massa sovint objecte de burles i fins i tot la rebutgen durant els jocs, motivant que ella romanguí sempre sola a les hores d'esbarjo al pati on alguns dels seus companys la fan objecte fins i tot d'agressions físiques, tirant-li objectes com poden ser boles de paper i coses per l'estil; concretament el dia després de les nevades d'enguany no es cansaven de tirar-li boles de neu rient-se

d'ella. L'endemà sembla ser que arribà a classe una mica tard i tement més burles s'en tornà a casa seva on deprimida com mai, decidí de prendre's 10 pastilles de les que la seva mare usa per a medicar-se, fet que la deixà completament adormida. La seva mare, en veure-la en aquest estat i espantada de veure que el tub de pastilles era buit, avisà el metge despertant-la i obligant-la a caminar endevinant el què havia succeït. Arribat el metge, i assabentat del què havia passat urgentment a l'Hospital on ingressà quasi en estat de coma.

Sortosament les darreres notícies que en varem tenir ens confirmaren la seva recuperació i cal esperar que des d'ara es veurà estimada per tothom i mai caurà en un estat de depressió semblant. Déu ho vulgui.

Juli G. Valls